

விவசாயத் தாய் மாரே! தந்தையரே! தோழரே! தோழியரே!

நாட்டு மக்களின் பட்டினியை போக்குவது நாங்கள். சிறேற்றை கழுவிக் கொண்டால் அரசாள்வதற்கும் தகுதியானவர்கள் என்று கிற்ப்படுகிறது. அது கட்ட ஒருவகையில் ஏமாற்றுதான். எது எப்படியிருந்தாலும், விவசாயிக் கு இன்று என்ன நடந்திருக்கிறது? விவசாயத் திற்கு என்ன நடந்திருக்கிறது? விவசாயி அரசுகட்டில் ஏறியிருக்கிறாரா? கவேலமாகிவிட்டாரா?

விவசாயியை பொறுத்தவரை இன்றுள்ள பிரச்சினை தண்ணீர் வழங்காமதைதான். குளங்களில் நீர் நிரம்பி வழிகின்றது. ஆனால் வயலில் பாதியை விதைப்பதற்காக மட்டுமே நீர் வழங்கப்படுகிறது. அது ஏன்?

அரசாங்கத்திற்குள்ள பிரச்சினை உரமானியம். வயலில் பாதிக் கு மாத் திரம் நீர் வழங்குவதனால் உரமானியத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியில் பாதியை மிச்சப்படுத்திக் கொள்ளலாம். வேறு சிலர் கிறுகிறார்கள் சுற்றுலா பிரயாணிகளின் C-PLANE விமானங்களை தரையிறக் குவதற் காக குளங்களில் நீர் வைத்துக் கொள்ளத்தான் நீர் வழங்குவதில் லையென. எப்படியிருந்தாலும், ஏதோவொரு காரணத்தினால்தான் எங்களுக்கு நீர் தருவதில் லை என்பது தெளிவு.

இவற்றைவிட சிறுநீர் க நோய் சம்பந்தமான பிரச்சினையையும் பாரதிரமாக உள்ளது. 1991லிருந்து இதுவரை 22500 பரே இந்த நோயால் இறந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு வருடமும் 300பரே வீதம் மரணிக் கின்றனர். இப் பிரச்சினைக் கு இதுவரை தீர்வு கிடத்திருக்கிறதா?

பரிச்சோதனைகளுக்கும், மருந்துகளுக்கும் ஏற்படும் செலவை கட்டடால் சாக வண்டும் போல் இருக்கிறது. நச்சு கிருமிநாசிகளுக்கும், இரசாயண உரத்திற்கும் எம்மை பழக் கப்படுத்தியது இந்த இந்த ஆட்சியாளர்களும், கம்பனிகளும் தான்.

2 / 3

